

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/561/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

284/2014. számú (XI. 20.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2014. szeptember 3-án előterjesztett **panaszát** a 2014. november 20-án megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2014. szeptember 3-án elektronikusan, a Testület panaszbejelentő formanyomtatványának kitöltésével terjesztette elő panaszát.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2009-óta óta jár fel édesapja és két barátja (B. R. és M. G.) szexuális kapcsolat létesítése céljából a lakásuk padlására. Elmondása szerint eleinte csak szexuálisan érintkeztek a fent meghatározott személyek egymással (állítása szerint többen is jelen voltak az aktuskor, de az ő hangjukat nem ismerte fel és nem tudta beazonosítani), de egy éjszaka megerőszakoltak és megöltek egy lányt. Ezen este után minden nap öltek. Az egyik este egy gyerek hangra lett figyelmes, akit kínoztak, megerőszakoltak, majd megöltek. A panaszos elmondta, hogy először félt a rendőrségre menni, de végül erőt vett magán és elment a D. Rendőrségre, ahol megadták neki K. Gy. rendőr nyomozó nevét, akinél érdeklődhet az ügyének az állásáról. A panaszos személyesen kereste fel K. Gy. rendőrt, aki bekísérte a rendőrkapitányhoz, Sz. Z-hoz. A két rendőr elkezdte a panaszost

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

kikérdezni az esetről, hiszen meg akartak arról győződni, hogy a panaszos állításai mennyiben fedik a valóságot. A panaszosnak ekkor még nem volt bizonyítéka. A két rendőr azt mondta neki, hogy saját költségén utazzon el a panaszos D. városba. A rendőrök – a panaszos állítása szerint – előre egyeztetettek időpontot egy pszichológus nővel, aki már várta a panaszost a rendelőjében, D. városban. A rendőrök állítása szerint a panaszos beteg, hiszen többször is kimentek a helyszínre, de nem találtak ott semmit, ami a panaszos által meghatározott bűncselekmény elkövetésére utalna. A panaszos véleménye szerint a rendőrök egyszer sem vizsgálták át tüzetesen a házat.

Ezen eset után a panaszos elment Sz. városba, ahol Gy. E. ugyancsak nem akart nyomozást indítani a panaszos által elmondottak alapján, hanem azt mondta, hogy akkor hívja a rendőrséget, amikor a bűncselekményt elkövetik a padláson. Mivel a panaszosnak nem volt jobb ötlete, így is tett. A rendőrök kimentek a helyszínre, de addig, mint mindig, az elkövetők eltűntek a helyszínről. A panaszos véleménye szerint ekkor sem vizsgálták át eléggé a házat a rendőrök, kiváltképp a padlás helyiséget nem ellenőrizték le. Mivel a rendőrök nem intézkedtek, minden maradt a régiben. A panaszos elmondta, hogy egy viszonylag régi telefon segítségével – mivel nem volt jobb ötlete – felveszi a padlásról jövő hangokat azért, hogy végre elhiggyék neki a rendőrök, hogy amit mond az igaz. Számos próbálkozásból végül két hangfelvétel lett elfogadható állapotú. Az egyik hangfelvételen orális szexet folytató lány hallható, aki szölongatja a panaszost, hogy „recsizzunk”. A másik felvételen egy gyereket kínoznak és közben jól hallhatóan mondja egy nő a kislánynak, hogy „a k*rva anyád”. A felvételekkel a panaszos elment Sz.-ra, de a rendőrök nem csináltak semmit.

A panaszos mivel már nem bírta elviselni, hogy minden nap, minden este gyerekeket kínoznak, erőszakolnak és gyilkolnak, így mindig kihívta a rendőröket, akik ki is mentek a bejelentés helyszínére, de nem csináltak semmit. A panaszos mondhatott a rendőröknek akármit, sőt a saját édesanyja és öccse is letagadta az eseményeket, hiszen rendőri kérdésre azt felelték mindig, hogy ők semmiféle hangokat nem hallanak. A panaszos véleménye szerint ők annyira félnek a rendőröktől, hogy félelemből nem merték az igazat állítani. Amikor a rendőrök egyszer elmentek a lakásuktól, akkor a panaszos édesanyja hazahívta a panaszos édesapját, aki kb. fél óra múlva meg is jelent náluk, de eközben ugyanúgy kínozták a gyerekeket a padláson, amíg az édesanyja az édesapjával lent beszélgetett és mivel a panaszosnál volt a telefonja felvette az egészet. Tekintettel arra, hogy a panaszos nagyon ki volt ekkor merülve, végül elaludt, így csak másnap ment el a rendőrségre megmutatni a felvételeket. Ekkor a panaszost beültették egy szolgálati gépjárműbe és elvitték a D. Pszichiátriára. Itt a panaszos hiába hangoztatta, hogy tudja bizonyítani az állításai valóság alapját, mégis ennek ellenére 3 hétig bent tartották és betegnek nyilvánították. Ahogy a panaszos kijutott a pszichiátriáról elment az Ügyészségre, ahol azt mondták neki, amit a rendőrségen, vagyis azt, hogy menjen fel a padlásra és keressen vérnyomokat. A panaszos erre mondta, hogy nem mer felmenni a padlásra.

A panaszos arról tájékoztatta a Testületet, hogy rendkívül erős gyógyszereket kapott, másfél évig ezeket szedte, így azt várta, hogy időközben valamelyik szerv majd jelentkezni fog, de ez nem így történt. Nagyjából visszanyerte a tudatát, így különféle b.-i székhelyű szervekhez fordult segítségért. A panaszos továbbra is bemutatta a felvételeket és mondta, hogy nem mennek ki a helyszínre a rendőrök. Ekkor a rendőrség tudomást szerzett arról, hogy megint ezzel az ügygel foglalkozik a panaszos, így értesítették erről a panaszost kezelő pszichológust. A panaszos végső elkeseredésében elment az Ügyészségre, ahol ismét elmondott mindent részletesen és erre arról tájékoztatták a panaszost, hogy megindítják a nyomozást. Másfél

hónap elteltével ment vissza az ügyészségre az ügy állása felől próbált érdeklődni. Az ügyészségen megadták neki K. R. rendőr számát. Amikor aznap a rendőrőrsön megpróbálta felkeresni K. R. rendőrt, azt mondták neki, hogy szabadságon van. Kérdezte a kollégáitól, hogy telefonon keresztül kérhetne-e esetleg tájékoztatást, hiszen nincs pénze utazásra. A panaszos azért volt kíváncsi az ügyének az állására, mert eltelt másfél hónap azóta, hogy az ügyészség megindította a nyomozást és még mindig nem tettek semmit, a három elkövetőt még mindig nem fogták el. A panaszosnak a rendőrség azt mondta, hogy telefonon keresztül érdeklődhet az ügyének az állásáról, így erre tekintettel másnap felhívta K. R. rendőrt, aki azt mondta, hogy nem ő az illetékes az ügyben, hanem az egyik kollégája, aki nyaralását tölti, így egy hét múlva próbálkozzon a panaszos őt újrahívni. A panaszos egy hét és két nap elteltével újrahívta a rendőrséget, de továbbra is ugyanazt a tájékoztatást kapta K. R. rendőrtől, hogy nincs bent a kollégája.

A panaszos tájékoztatta a Testületet, hogy nem vár már eredményt ezen szervek tevékenységétől, így ezért fordult a Testülethez, és kéri, hogy minél hamarabb hozza meg állásfoglalását, hiszen minden perc számít.

II.

A.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a Megyei Rendőr-főkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Megyei Rendőrfőkapitány 2014. szeptember 29-én arról tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos sorozatosan bejelentést tett a rendőrsége, amely szerint házának padlásán az édesapja és bűntársai gyermekeket erőszakolnak meg, illetve gyilkolnak, számtalan esetben történt rendőri intézkedés a Rendőrkapitányság által. A 2010-től kezdődő bejelentések egy részéről (t.i. telefonon tett bejelentések) nem áll adat a rendőrség rendelkezésére.

Azonban a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a panaszos a lényegyet tekintve ugyanazon tartalommal tette meg sorozatosan a bejelentéseit; ezek a bejelentések a D.-i Rendőrkapitányságon, illetve az alárendeltségébe tartozó E. Rendőrőrsön, továbbá a Megyei Rendőr-főkapitányságon történtek, de az iratok alapján érintették az ügyészségeket is (Központi Nyomozó Főügyészség, D.-i Járási Ügyészség).

Ami a panasz (bejelentések) tartalmát illeti, bűncselekmény elkövetésének gyanúja egyetlen esetben sem merült fel. Azon panaszosi állítás, miszerint őt a rendőrök a pszichiátriai osztályra szállították volna nem felel meg valóságnak, hiszen azt semmilyen adat nem támasztja alá. A panaszosi állítással ellentétben az iratokból kivehető, hogy a panaszos nem ön- és közveszélyes, ebből kifolyólag orvosi kezelésére csak saját egészségi állapotára vonatkozóan a mellékelt rendőrségi dokumentumok számtalan információt tartalmaznak. A kapitány mellékelte a panaszos 2011. évi zárójelentését is, amelyből kitűnik az is, hogy a körzeti orvos beutalása alapján az OMSZ szállította a panaszost a pszichiátriára az otthonából.

A rendőrfőkapitány arról is tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos 2014. július 7-én a D.-i Járási Ügyészségen tette meg bejelentését, és ennek alapján nyomozás került elrendelésre. A nyomozás a szintén mellékelt határozat alapján 2014. szeptember 2-án került megszüntetésre.

2) Gy. E. r. őrnagy 2014. szeptember 26-án tette meg jelentését a panaszos beadványa tárgyában.

Gy. E. r. őrnagy jelenti, hogy a panaszos a Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Vizsgálati Osztályán 2010-ben jelent meg először személyesen azután, hogy véleménye szerint az E. Rendőrőrsön nem foglalkoztak „rendesen” az ügyével. A személyes találkozón, miután a rendőr meghallgatta a panaszos „panaszát” megbeszéltek, hogy a bejelentésével kapcsolatban megteszi a szükséges intézkedéseket. A panaszos elmondta, hogy lakhelyének padlásterében rendszeresen gyilkosságok történnek, erőszakoskodnak gyerekekkel, ezt ő rendszeresen hallja és az elkövetéssel az édesapját tudja gyanúsítani. Gy. E. r. őrnagy emlékezete szerint a Robotzsaru Neo rendszerben történő ellenőrzést követően tapasztalta, hogy az E. Rendőrőrsön már valóban tett bejelentést a panaszos, amelynek következményeként többször tartottak lakcímellenőrzést a rendőr kollégák, de bűncselekményre utaló adat nem merült fel egyszer sem.

Ezután Gy. E. r. őrnagy felvette a kapcsolatot Sz. Z. r. alezredes úrral, az E. Rendőrőrs parancsnokával, aki arról tájékoztatta őt, hogy a panaszos paranoid skizofrén, többször tett már hasonló jellegű bejelentést, a kollégák rendszeresen kijárnak ellenőrizni a lakhelyét, de ott bűncselekmény elkövetésére utaló információ nem merült fel egyszer sem.

A fenti eseményeket követően a panaszos pár héttel később ismételt megjelent a Vizsgálati Osztályon, és egy mobiltelefonra rögzített felvételt mutatott Gy. E. r. őrnagynak és B. H. r. alezredesnek, amit mindketten meghallgattak, de azon kivehető, érthető hangokat szinte alig hallottak. Ezt követően a beszélgetés során ismételt ígéretet tettek arra, hogy az E. Rendőrőrsön dolgozó kollégák kiemelt figyelmet fognak fordítani a panaszos lakhelyére, majd a panaszos megnyugodott és távozott. A fentiekről tájékoztatta Sz. Z. r. alezredest, aki elmondta, hogy személyesen fog utánajárni a panaszos lakhelyén törtéteknek, bár kollégái eddig is visszatérően megjelentek a bejelentések miatt ott. Ezután arról tájékoztatták Gy. E. r. őrnagyot, hogy a panaszos kórházi kezelésre szorul, gyógyszereket szed és éveken keresztül újabb bejelentést nem kaptak a fenti tartalommal.

A panaszos kb. egy évvel ezelőtt telefonon hívta fel a rendőrt, amelynek során tájékoztatta őt arról, hogy ismételt „hallja a hangokat” és tudja, hogy újra gyilkosságokat követnek el a padlásukon. Gy. E. r. őrnagy megnyugtatta a panaszost, majd ígéretet tett arra, hogy az E. Rendőrőrsön dolgozó kollégái segítségét fogja kérni, hogy leellenőrizzék a lakhelyet.

Ezt követően – pontos időpontot nem tud meghatározni Gy. E. r. őrnagy – a Megyei Főügyészségről is kértek tájékoztatást, mert oda is érkezett hasonló tartalmú bejelentés a panaszostól, de bűncselekményre utaló adat ezt követően sem merült fel.

Pár hónappal ezelőtt ismételt felhívta Gy. E. r. őrnagyot a panaszos, hogy a „gyilkosságok folyamatosak” és nem segít neki senki, majd azt mondta, hogy rendelkezik hangfelvétellel, amit ha meghallgat a rendőr, ő is igazolni fogja az ő állítását. Mondta a panaszos, hogy a hangfelvételt behozni nem tudja, az E. Rendőrőrsre sem szeretné bevinni, így ígéretet tett arra a rendőr, hogy amennyiben a kollégái arra járnak, el fogják tőle hozni a felvételt és majd meghallgatják és kielemezik annak tartalmát.

Gy. E. r. őrnagy jelenti, hogy időközben, a fentiekkel egyező időben érkezett a Központi nyomozó Főügyészség átirata, amelyben arról tájékoztatta a rendőrséget az ügyészség, hogy a panaszos bejelentéssel élt az ügyészség felé, amelynek tartalma szerint a panaszos édesapja és két társa 2009-óta követnek el „gyermekgyilkosságokat” a lakóhelyük padlásterében. A bejelentés azt is tartalmazza, hogy a panaszos az elmúlt években már több hatóság előtt tett a fentiekről bejelentést, de mindezidáig az illetékes hatóságok a szükséges intézkedéseket nem tették meg, valamint 2011-ben a rendőrség az ő bejelentését követően a d.-i Szent P. Kórház Pszichiátriai Osztályára szállították a panaszost, ahol heteken keresztül orvosi kezelésben részesítették.

A bejelentést követően B. H. r. alezredes és M. Z. r. alezredes megjelentek a panaszos lakcímén, ahol a panaszos átadott a rendőrségnek egy pendrive-ot, amin egy hangfelvétellel rögzítette a padláson történt „gyilkosságokat és erőszakoskodásokat”. valamint elmondta a rendőröknek, hogy most jelenleg megszűntek ezen cselekmények.

A pendrive-on lévő hangfelvétel rossz minőségű, az szinte kivehetetlen hangokat tartalmaz. A háttérben női hangokat lehet hallani, aki beszélget valakivel, de azt pontosan megmondani, abból kihallani, hogy a beszélgetés miről szól, szinte lehetetlen. Férfihangot – alig kivehetően – a háttérben lehet hallani, de azt pontosan, hogy miről beszélget, beszélgetnek, nem lehet kivenni.

Az E. Rendőrőrsön és a D. Rendőrkapitányságon több esetben folyt a panaszos bejelentései alapján vizsgálat, amelyek szintén azonos eredménnyel zárultak. A panaszos súlyos depresszióban szenved, epizód pszichotikus tünetekkel, rendszeresen hallucinál és amennyiben a beállított gyógyszereit nem szedi, kontroll vizsgálatokra nem jár, úgy a panaszai ismételten erősödnek és „újra hallja a hangokat”.

Gy. E. r. őrnagy jelentése végén jelenti, hogy a bejelentést megvizsgálva bűncselekmény gyanújára utaló adat, információ nem merült fel.

3) A rendőrség mellékelte a panaszos zárójelentését, amely szerint a pszichiátriai osztályra 2011. január 4-én, 17 óra 39 perckor vették fel és 2011. január 18-án 10 órakor bocsátották el.

A zárójelentés anamnézise szerint az OMSZ szállítja otthonából a körzeti orvos beutalása alapján az osztályra. Az utóbbi egy hónap leforgása alatt harmadik alkalommal került ambuláns módon pszichiátriai vizsgálatra az akusztikus hallucinációkat elszenvedő panaszos. Elmondása szerint a lakása padlásáról hangokat hall, amikor félelmei vannak, nehezen alszik. Friss, külsérelmi nyom nem látható rajta. Érkezésekor a hospitalizációt nehezen fogadja el, betegségbelátással nem rendelkezik.

A befogadásakor fennálló panaszai hallucináció, paranoid doxasmákat hangoztatás.

A felállított diagnózis szerint egyéb akut és pszichotikus zavarban és súlyos depresszióban szenved, amelyet epizódszerű pszichotikus tünetek súlyosbítanak.

4) A rendőrség becsatolt egy másik zárójelentést is, amely szerint a pszichiátriai rehabilitációra a panaszost 2011. január 18-án, 10 órakor fogadják be és 2011. február 3-án, 10 órakor bocsátják el.

Az elvégzett vizsgálatok szerint a panaszost bizarr viselkedés jellemzi, a vizsgálati szituációban rosszabban teljesít, mint ahogyan azt a képességei megengedik. Emellett gondolati fegyelmetlenség és túlfűtött fantázia jellemzi. Az emberekkel rosszul bánik, befolyásolható és szeggesztilis. Lelki élete formalizálódott, kevés a fel nem használt mozgósítható feszültség. Szorong, bizalmatlan. Személyisége szenzitív, érzékeny a külvilág ingereire. Paranoiditás lehetséges. Irreális helyzetmegoldások és életvezetés valószínű.

Erre tekintettel gyógyszeres kezelést alkalmaznak vele szemben, hiszen jól reagált a családdal eltöltött szabadságára, így szabadon bocsátják.

B.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a Sz. Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Sz. Rendőrkapitány 2014. szeptember 25-ei átiratában arról tájékoztatta a Testületet, hogy a kapitányság NEO rendszere és a kapitányság beléptetési könyve szerint a panaszos a Sz. Rendőrségnél panaszt, feljelentést nem tett, vele szemben rendőri intézkedésre nem került sor.

C.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a D.-i Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A rendőrkapitány 2014. szeptember 23-ai átiratában arról tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos 2010. szeptember 10-én tett bejelentést a D.-i Rendőrkapitányságon, amelyet Sz. I. r. szds. vett fel. A panaszos bejelentésében a realitástól messze álló dolgokat mondott el, amelyet a százados ellenőriztetett az E.-ben szolgálatot teljesítő járőrökkel, amelyről jelentés is készült. A jelentés semmiben nem támasztotta alá a bejelentésben szereplő dolgokat. Sz. I. r. szds. a bejelentő által elmondottak alapján, illetve a saját maga által tapasztalt viselkedés alapján felvette a kapcsolatot a D.-i Szent P. Kórház Pszichiátriai osztály orvosával, aki a konzultáció eredményeképpen a bejelentővel kapcsolatban felvetette, hogy személyiségzavarban szenvedhet, azonban ezt csak saját akaratából vagy háziorvosi beutaló alapján tudják kezelni.

A panaszos a bejelentései kapcsán, a megnevezett címen több alkalommal jelentek meg az E. Rendőrőrs beosztottjai, és minden egyes esetben kizárták a bűncselekmény elkövetésének a gyanúját. Ezt az is alátámasztotta, hogy a lakásban lakó bejelentő édesanyja is elmondta, hogy a volt férje már régóta nem lakik ott, és csak néha jelenik meg ott, amikor a gyerektartást viszi. Azt is megállapították, hogy az említett ház födémje gipszkartonból készült, így a padlástér alkalmatlan arra, hogy ott személyek tartózkodjanak, közlekedjenek. Az E. Rendőrőrs beosztottjain kívül a Készenléti Rendőrség munkatársai reagáltak ilyen jellegű bejelentésére és a helyszínen megjelenve, megállapították, hogy bűncselekmény gyanúja nem merült fel.

A panaszos több alkalommal is megjelent az E. Rendőrőrsön, de nem minden esetben tett bejelentést. Azt semmi nemű irat nem támasztja alá, hogy a panaszost a rendőrök a

Pszichiátriai Osztályra szállították volna. Ezt támaszt alá az is, hogy mind a már említett orvos, mind pedig a panaszos kezelő orvosa azt nyilatkozta, hogy a panaszost saját akaratából vagy az orvosi beutalóra tudják az osztályon kezelteni.

A panaszos említett telefonos bejelentéseivel kapcsolatban nem áll rendelkezésre semmilyen adat, csak a 2010-ben történt személyes bejelentésről, a 2013-ban, valamint a 2014-ben megtett írásos bejelentésről.

A panaszos 2014. július 7-én személyesen tett bejelentést a D.-i Járási Ügyészségen, amely alapján az ügyészség nyomozást rendelt el a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) 197. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő erőszakos közöszlítés gyanúja miatt. A nyomozás, a vezető ügyésszel történt egyeztetést követően 2014. szeptember 2-án megszüntetésre került.

2) A kapitányság mellékelte a panaszos bejelentéséről, 2010. szeptember 10-én felvett hivatalos feljegyzést, amely szerint 2010. szeptember 10-én, 17 óra 30 perckor a panaszos személyesen megjelent a kapitányságon és bejelentést tett édesapja és társai ellen, akik 2008. december 1-e és 2010. szeptember 10-én, 0 óra közötti időben a panaszos lakóhelyén gyermekekkel fajtalanokdnak és közöszlúnek, valamint több esetben emberűlést követtek el.

A jegyzűkűnyv felvételét megelőzően Sz. I. r. szds. felvette a kapcsolatot a pszichiátriai osztály ügyeletes orvosával, aki elmondta a rendűrnek, hogy a panaszos a nyilvántartásuk szerint nem állt soha pszichiátriai kezelés alatt.

A jegyzűkűnyv felvételét követűen ismét felvette Sz. I. r. szdsz. a kapcsolatot az elűbbi kűrház ügyeletes orvosával, aki részere ismertette az esetet. Az orvos elmondta a rendűrnek, hogy a rendelkezésre álló információk alapján a panaszos enyhűbb fokű személyiség zavarban szenved. Vele szemben kűnyszerintűzkedűst alkalmazni pszichiátriai kezelés végett nem lehet, mivel nem minűsűl ön- és kűzveszűlyesnek. A panaszos kezelését csak saját beleegyezűse alapján lehet megkezdeni, vagy a háziorvosa beutalűja alapján.

A fentiek miatt a panaszost a bejelentűsének felvételét követűen Sz. I. r. szds. az útjára engedte.

3) A rendűrség megkűldte a 2010. szeptember 10-én fogatosított rendűri intűzkedűsrűl kűszűtűtt jelentűst.

A jelentűs szerint 18 óra 45 perckor ügyeleteszetűi utasítűsra jelentek meg a panaszos lakásán a rendűrűk, mivel a panaszos a rendűrkapitűnyságon 18 óra 39 perckor bejelentűst tett, hogy a lakás padlűs részében az apja kűrűlbelűl egy évvel ezelűtt felvűtt egy kűslűnyt, és amikor felvűtte csak sikoltozűst hallott, a sikoltozűs után műr csak az édesapja jűtt le a padlűs részerrűl a kűslűnyt viszont azűta sem látta, feltehetűen a kűslűny azűta is holtan fekeht a padlűs tűrben.

A rendűrűk miutűn kiűrkeztek a helyszűnre azonosítottűk és meghallgattűk a panaszos édesanyjűt, aki rendűri kűrdűsre elmondta, hogy a panaszos a fia és amit a rendűrsűgen elmondott biztosan nem lehet igaz, mivel a volt férje műr rűgűta nem lakik náluk, és csak akkor jelenik meg náluk, hogy ha hozza a gyerektartűst. A panaszos édesanyja azt is elmondta, hogy kb. kűt hűnapja nem látta a férjűt.

A panaszos édesanyjának meghallgatását követően a rendőrök felmentek a padlásra, ahol négy helyiséget találtak, amelyből – a panaszos édesanyjának elmondása szerint – egy szoba a panaszosé, amely zárva volt és mivel csak a panaszosnak van hozzá kulcsa így bemenni oda nem tudtak a rendőrök. A másik szoba a panaszos testvéréé, de mivel az zárva volt és csak a fiúnak van hozzá kulcsa, így a rendőr oda bemenni nem tudott. Ezen kívül volt még egy másik szoba, amely a panaszos lánytestvéréé, de tekintettel arra, hogy az zárva volt és ahhoz, csak a lánynak volt kulcsa, így ide szintén nem tudott bemenni a rendőr. A negyedik helyiség pedig egy tároló szoba volt, amely nyitva volt, így oda a rendőr bement, de ott semmi különöset, vagy akár gyanúsat nem észlelt.

Ezután a panaszos édesanyja rendőri kérdésre elmondta, hogy jelenleg mindkét fia dolgozik, így csak későn érnek haza, a lánya pedig a fentebbi napon nem fog hazamenni, hanem majd csak másnap, mivel tudomása szerint a barátjánál alszik.

4) A 2010. december 21-ei napi tevékenységről szóló jelentés szerint a rendőrök megjelentek a panaszos lakásánál, hiszen a panaszos több hatóságnál, több bejelentést tett arról, hogy a házuk padlásán édesapja és bűntársai embereket gyilkolnak, gyermekeket erőszakolnak meg.

A rendőr jelenlegi helyszínre érkezését megelőzően korábban már többször személyesen beszélt a panaszossal (mint bejelentővel), akin a mániákus depresszió tüneteit vélte felfedezni. A panaszos elmondása szerint amióta elváltak a szülei és édesapja összeköltözött egy fiatal nővel, aki a panaszossal egykorú folyamatosan visszajár a házukba, ahol a padláson embereket öl meg, illetve nőket, gyermekeket erőszakol meg szinte minden este, ő pedig hallja az áldozatok halálsikolyait, hörgéseit, a gyermekek könyörgését. A panaszos elmondása szerint, amikor elköltözött otthonról albérletbe, akkor ott is hallotta a hangokat a padlásról, oda is utánament az apja és a bandája. A panaszos kérte, hogy tartóztassák le ezeket a bűnözőket, de az ő nevét hagyják ki a rendőrök a dologból, mert ő már aludni sem mer éjszakánként.

A jelentés szerint az E. Rendőrőrs emberei a panaszos lakását a bejelentések után többször is átvizgálták, azonban ott semmilyen bűncselekményre utaló jelet, nyomot nem találtak.

A panaszos nem rendelkezik betegségtudattal, az általa vizionált eseményeket valóságosként éli meg. Egyik alkalommal, amikor személyesen felkereste az egyik rendőrt az irodájában elmondta, hogy akár hazugságvizsgálatnak is alá veti magát azért, hogy végre elhiggyék neki a rendőrök azt, amit mond. Tekintettel arra, hogy a rendőr látta, hogy a panaszos pszichés állapota folyamatosan romlik arra gondolt, hogy esetleg maga, vagy más ellen fordulhat, így ezért rövid úton felvette a kapcsolatot a D.-i Szent P. Kórház Pszichiátriai Osztály vezetőjével, akinek elmondta a panaszos problémáját. A főorvos asszony megerősítette a rendőrt abban, hogy a panaszos minden bizonnyal beteg, ápolásra szorul, azonban elmondta, hogy jelen állapotában erre nem lehet kényszeríteni, amennyiben nem látja be, hogy beteg és nem kéri személyesen a kezelést, úgy nem tudnak tenni semmit. A rendőr ekkor megbeszélte a doktornővel, hogy valamilyen módon megpróbálja meggyőzni a panaszost, hogy fáradjon be a Pszichiátriai Gondozóba, D.-ba, ahol felveszik őt kezelésre. A rendőr ezután elkezdett a panaszossal beszélgetni, amely során közölte, hogy az ügye kivizsgálásának nélkülözhetetlen kelléke az, hogy megjelenjen a pszichiátrián, ahol megvizsgálják és segítenek neki, hogy éjjel tudjon aludni. A panaszos biztosította a rendőrt arról, hogy el fog menni a kórházba. Két nappal később ismét megjelent a panaszos és közölte a rendőrrel, hogy baj van, mert hiába ment be a kórházba, elzavarták onnan. Ekkor a rendőr megkérte a panaszost, hogy keresse fel

a háziorvosát, mielőtt bármilyen eljárást kezdenének el, amelyre ígéretet tett a panaszos. Ezután heti rendszerességgel, heti 2-3 alkalommal megjelent a panaszos a rendőrőrsön, azonban a rendőrt meglátva eltávozott onnan.

Később értesültek arról, hogy a panaszos megjelent a Megyei Főügyészség panasznapján, ahol előadta szokásos történetét azzal, hogy ő már többször beszélt K. Gy. r. ftőrm-rel, de nyomozás nincs az ügyében. Ekkor az eljáró ügyész rövid úton megkereste K. Gy. r. ftőrm-et, aki tájékoztatta az ügyészséget az ügyről.

2010. december 21-én a Megyei Főügyészség, Bűnügyi Osztály, Életvédelmi Alosztályának vezetője Gy. E. r. alezredes asszony kereste meg a rendőrőrsöt, aki arról tájékoztatta Sz. Z. r. fhdgy-ot, hogy a panaszos a főkapitányságon is tett bejelentést az emberölésekről, kínzásokról, valamint kérte, hogy tájékoztassa őt a rendőr az eddig történetekről. Sz. Z. r. fhdgy. elmondta az ügy állását Gy. E. r. alezredesnek és arról is biztosította őt, hogy most személyesen is ellenőrizni fogja a panaszos lakását, a padlást és azt is, hogy történhetett-e emberölés vagy hasonlóan súlyos bűncselekmény a panaszos által előadottak szerint.

Ezután 14 óra 30 perckor megjelent Sz. Z. r. fhdgy. a panaszos lakásán, ahol őt a panaszos édesanyja fogadta. Az édesanya elmondta rendőri kérdésre, hogy eddig sem hitt fia képzelgéseiben, de azt gondolta, hogy az nem nagy probléma, majd helyrejön a gyerek, de már negyedszer vannak kint náluk a rendőrőrs rendőrei. A panaszos édesanyja elmondta, hogy a fia egyre inkább elzárkózik, már a kilincset is leszerelte a szobája ajtajáról, nehogy oda be tudjanak menni a gyilkosok. A rendőr a panaszos édesanyjának a hozzájárulásával megtekintette a padlást, amely egy gipszkarton födém felett van kialakítva, és ahová egy 70x70 cm-s kibúvón lehet feltekinteni a ház emeleti folyosójáról. A padlásra feljáró nincs, csupán egy lenyitható faajtó zárja el azt a ház első szintjétől. Mivel a padlás födémje gipszkartonból van kialakítva, amely még egy felnőtt ember súlyát sem bírná el, így fizikailag kizárt, hogy ott bármilyen, a panaszos által leírt bűncselekmény megtörténhessen. Ennek ellenére kért a rendőr egy létrát a panaszos édesanyjától, aki elmondta, hogy a házban nincs akkora létra, amely felérne a padlásra, csupán egy négyfokos alumínium létrájuk van, amelyet szívesen átad. A létrára állva K. Gy. r. ftőrm. felnézett a padlásra, azonban ott semmilyen nyom, elváltozás nem volt, amely alátámasztotta volna a panaszos által elmondottakat. Ezután Sz. Z. r. fhdgy. megkérte a panaszos édesanyját, hogy vigye el orvoshoz a fiát, mert attól tartanak, hogy az állapota csak súlyosbodni fog. A panaszos édesanyja biztosította a rendőröket arról, hogy mielőbb elviszi a panaszost pszichiáterhez.

Ezután Sz. Z. r. fhdgy. felkereste a panaszos háziorvosát, akinek vázolta a panaszos állapotát. A háziorvos elmondta, hogy ő eddig nem észlelte a panaszoson a betegség tüneteit, azonban a történetek alapján véleménye szerint a panaszos segítségre szorul. Elmondta, hogy a probléma csak az, hogy amennyiben mentőt hívnának a panaszoshoz azzal, hogy ön- és közveszélyes állapotban van (biztonsági intézkedés), úgy a mentő őt rutinszerűen a Sürgősségi Betegellátó Osztályra szállítaná, ahol azonban a tapasztalatai szerint rövid vizsgálat után elengednék. Szintén nem megoldás, ha a panaszos édesanyjával együtt megy el a pszichiátriára, mivel olyan hosszú várólista van, hogy csak hetek-hónapok múlva lehetne megkezdeni a panaszos kezelését. Az egyetlen jó megoldás csupán az lehet, hogy amennyiben a panaszos ismét megjelenik bejelentést tenni, akkor a rendőrök viszik el a pszichiátriára, és akkor az akkut tünetek alapján be kell fogadniuk. Sz. Z. r. fhdgy. megbeszélte a panaszos házi orvosával, hogy a következő alkalommal e szerint fog eljárni.

5) Sz. A. r. zls. 2014. június 12-ei jelentése szerint a panaszos feltételezett gyilkosságok elkövetéséről írt levelet az E. Rendőrségnek, amelyről az alábbiakat állapította meg a rendőrség.

A panaszos 2007-2013 között több ilyen jellegű bejelentést tett, amelyeket a rendőrség egytől egyik ellenőrzött csakúgy, mint a mostanit. Az ellenőrzések során semmilyen bűncselekményre utaló jelet, nyomot nem lehetett felfedezni a sértett ingatlanján. Megállapítást nyert továbbá, hogy az ingatlan földmije gipszkartonból van kialakítva, így a padlásra való feljutás teljességgel lehetetlen, ugyanis az egy gyermek súlyát sem bírná el, nemhogy egy felnőtt emberét, így a panaszos által leírt bűncselekmény nem történhetett meg, mert a padlás az elkövetés során beszakadt volna.

6) 2014. április 14-én kelt rendőri jelentés szerint 2014. április 14-én 9 órától 2014. április 15-én 1 óráig a Készenléti Rendőrség III. Osztály állományából hat fő látott el szolgálatot a MRFK D.-i Rendőrkapitányság/E. Rendőrőrs illetékességi területén az Országos Rendőr-főkapitányság vezetőjének, 29000/18265/2013. számon – a közbiztonság és a közrend további erősítését elősegítő bűnügyi és rendészeti intézkedések egységes megtételére – kiadott intézkedési terve alapján

A szolgálat teljesítése során a TIK központ ügyeletesének utasítására megjelent M. L. r. ftzls. és K. J. r. ftörm. a panaszos lakcímén, mert onnan bejelentés érkezett, hogy több gyermekgyilkosság történt a családi ház padlásán. A helyszínre kiérve a rendőrök meghallgatták a bejelentőt, aki rendőri kérdésre elmondta, hogy azért tett bejelentést, mert már nem bírja annak a terhét elviselni, hogy édesapja és két barátja több gyermekgyilkosságot követtek el a családi ház padlásán 2010-óta. Elmondta a panaszos azt is, hogy a gyilkosságokról hangfelvétellel rendelkezik, amit már a TEK-nek elküldött. Édesapját, valamint annak feltételezett két társát megnevezni nem tudta. A családi ház belső részét, valamint annak padlását rendőri kérésre megmutatta, de bűncselekményre utaló nyomokat, valamint bűncselekményből származó tárgyakat nem találtak a helyszínen. A történeteket jelentették a rendőrök a TIK központ felé, majd a TIK engedélyével elhagyták a helyszínt.

7) A rendőrség végül megküldte a nyomozás megszüntetéséről, 2014. szeptember 2-án, a Megyei Rendőr-főkapitányság D.-i Rendőrkapitányság vezetőjének helyettese által meghozott határozatot.

A Btk. 197. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő erőszakos közöszlész bűntettének megalapozott gyanúja miatt folytatott nyomozást a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 190. § (1) bekezdés a) pontja alapján, - figyelemmel a 190. § (2) bekezdés első mondatára – bűncselekmény hiányára tekintettel szüntették meg.

A határozat indokolása szerint a rendőrség megtekintette a bejelentés helyszínét, meghallgatta a panaszos által készített és a rendőrség rendelkezésére bocsátott hangfelvételeket, azonban a felvételeken semmilyen bűncselekményre utaló hangot, kifejezést nem lehet hallani és az általa előadott cselekményeket semmivel nem lehet alátámasztani, ezért a cselekmény nem bűncselekmény, illetve más egyéb bűncselekmény gyanúja sem merült fel, ezért a kapitányságvezető-helyettes a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet a rendőrség szolgálati szabályzatáról (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

1) A Testület először azt vizsgálta meg, hogy a panaszos beadványát határidőben terjesztette-e elő.

A panaszos beadványában előadta, hogy az édesapja és barátai 2009-óta követnek el bűncselekményeket a panaszos által lakott ingatlan (családi ház) padlásterében, ahol gyermekeket erőszakolnak, kínoznak és ölnek meg. A panaszos többször, személyesen és telefonon keresztül is bejelentést tett a bűncselekmény elkövetése miatt a rendőrségen, sőt még az ügyészségen is terjesztett elő feljelentést. A panaszos beadványában azt is elmondta, hogy a rendőrség a bejelentések hatására megjelenik a helyszínen, de álláspontja szerint semmi érdemi cselekményt nem foganatosítanak, így még mind a mai napig folyamatosan követi el édesapja és társai a bűncselekményeket a padlásterben. A panaszos miután több rendőrkapitányságon is már megjelent személyesen és ügyészségen is tett már feljelentést, végül a D.-i Rendőrkapitányság helyettesének, 2014. szeptember 2-án kelt nyomozás megszüntetéséről rendelkező határozata hatására terjesztette elő a panaszát 2014. szeptember 3-án a Testületnél abban a reményben, hogy a Testület érdemi lépéseket tud foganatosítani a tudomására hozottak alapján.

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az öt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított 20 napon belül lehet előterjeszteni.

Tekintettel arra, hogy a panaszos azt kifogásolja, hogy a rendőrség egészen 2009-óta, azaz öt év eltelte után sem intézkedik az ügyében így a fentebb meghatározott Rtv. szakasz a mulasztás, mint egy passzív folyamat vonatkozásában értelmezésre szorul. A mulasztás egy időben tartóan fennálló, passzív cselekménysorozat, amelynek a kezdőidőpontja könnyen meghatározható, de az időbeli folyamatossága miatt nincsen befejező időpontja. Mivel nem tudunk meghatározni egy olyan határnapot, amely lezárná ezt a passzív folyamatot, így az Rtv-ben szabályozott panasz előterjesztésre nyitva álló húsz napos határidő úgy értelmezhető, hogy az akkor kezdődik, amikor a panaszos érdemi cselekményként a Testülethez fordul, vagyis amikor elektronikusan előterjesztette a panaszát a Testületnél. A határidő kezdőnapja így, jelen esetben speciálisan értelmezendő, hiszen a mulasztás, mint passzív folyamat tekintetében csak a tudomásszerzést, felismerést értékelheti a Testület, hiszen ha a rendőrség intézkedett volna, azaz a cselekményével megakasztotta volna az öt éve fennálló folyamatot, akkor már nem is beszélhetnénk mulasztásról.

A panaszos jelen esetben minden lehetséges „fórumot” végig járt annak érdekében, hogy ügyét kivizsgálják, de álláspontja szerint mindig valamilyen akadályba ütközött. Legutóbb 2014. szeptember 2-án, amikor a nyomozást megszüntették akkor szembesült azzal, hogy az ügyével érdemben nem kívánnak a hatóságok foglalkozni, így ezen határozat hatására terjesztette elő panaszát elektronikusan, 2014. szeptember 3-án a Testületnél. A Testület

megítélése szerint a fentiekben kifejtett, a panaszos által kifogásolt folyamatos, rendőrség által elkövetett mulasztásra tekintettel befogadta a panaszos által előterjesztett panaszbeadványt, azaz álláspontja szerint a panaszos az Rtv. által meghatározott határidőben terjesztette elő a panaszát.

Így a Testület megítélése szerint a panaszos határidőben terjesztette elő a panaszbeadványát, így azt befogadta, megvizsgálta és az alábbi álláspontra helyezkedett a beadványban kifogásoltak kapcsán.

IV.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszos Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljárásához fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület a panaszbeadványban foglaltak kapcsán elsőként azt értékelte, hogy a hatásköri szabályai a sérelmezett események vizsgálatát mennyiben teszik lehetővé.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, amelyek az Rtv. IV., V., VI. fejezetek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség, etc.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjarmű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés, etc.)
- kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás, etc.), tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A Testület hatásköre vizsgálatánál figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének NF.8380/2010/8-I. sz. alatti, 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt levelére, amely szerint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 196. §-a szerint panasz „célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatába (Be. 169. §) nem foglalt döntésével, intézkedésével (pl. gyanúsítás közlése) szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. A panaszt a büntetőeljárás szabályai szerint kell elbírálni”. Ezért a legfőbb ügyész helyettes a Be. 60. §-ának (1) bekezdésében és a 77. §-ának (2) bekezdésében írt, a büntetőeljárás során végzett eljárási cselekmények általános alapelvei mellett is úgy véli, a Be. 196. §-ában foglalt panasz a büntetőeljárás törvényben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása miatti jogsérelem esetén terjeszthető elő.

Az Rtv. IV., V., VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértésével, intézkedéssel vagy annak elmulasztásával, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásával összefüggő jogsérelem elbírálása – függetlenül attól, hogy milyen eljárásban kerül rá sor – az Rtv. 92 –

93/B. §§-ok tekintendők irányadónak, amennyiben a sérelem tárgya a rendőr magatartása, az intézkedés kiválasztásának és foganatosításának a módja.

Az ügyész tehát a nyomozó hatóság által foganatosított (vagy elmulasztott) eljárási cselekmény megalapozottságát, a büntetőeljárás törvénynek megfelelő voltát vizsgálhatja, abban azonban nem foglalhat állást, hogy a végrehajtás módja az Rtv. rendelkezéseinek megfelelt-e. A Testület így nem vizsgálhatta azt meg, hogy a rendőrség jogosan szüntette-e meg a panaszos által megtett bejelentések alapján megindított nyomozást, hiszen arra nem rendelkezik hatáskörrel. Ennek oka, hogy a rendőrség nyomozó hatóságként büntetőeljárásban foganatosított cselekményei felett az ügyészség gyakorol felügyeletet a Be. alapján.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a konkrét ügyben hatáskör hiányában nem vizsgálhatja a nyomozás megszüntetésének indokoltságát. Ugyanakkor vizsgálhatja azt, hogy a rendőrök mennyiben tettek eleget intézkedési kötelezettségüknek, vagyis terheli-e a rendőrséget mulasztás.

2) A Testület megvizsgálta a rendőrség mulasztására vonatkozó panaszosi kifogást.

A panaszos beadványában elmondta, hogy 2009-óta folyamatosan, szinte minden éjszaka az édesapja és társai a panaszos által is lakott ingatlan padlásterében követnek el erőszakos bűncselekményeket, nevezetesen gyermekekkel létesítenek szexuális kapcsolatot, kínozzák őket, majd az aktus végén meg is ölik őket. A panaszos személyesen és telefonon is többször tett bejelentést az E.-i Rendőrségre, a D.-i Rendőrkapitányságra, sőt még az ügyészségen is feljelentést tett, ám állítása szerint mindhiába, hiszen több éven keresztül tartó próbálkozása ellenére 2014. szeptember 2-án megszüntette a D.-i Rendőrkapitány helyettese a nyomozást bűncselekmény hiányára tekintettel. A panaszos beadványában elmondta, hogy a bejelentései hatására többször megjelentek a rendőrök a lakásán, hogy megvizsgálják a panaszos bejelentésében meghatározottak valóságtartalmát, bűncselekmény elkövetésére utaló nyomokat keressenek, de a panaszos szerint a rendőrök egyszer sem találtak semmit, aminek az az egyetlen oka, hogy a rendőrök nem kutatták át megfelelően a lakást. A panaszos elmondta, hogy a rendőrök nem csinálnak semmit, sőt még a családtagjai is igyekeznek eltitkolni a történetet, mert – álláspontja szerint – félnek a rendőröktől, ezért nem akarják elmondani az igazat. A panaszos hangfelvételt is készített, amikor a bűncselekményeket elkövették, sőt ki is hívta az elkövetéskor a rendőröket, akik meg is érkeztek a helyszínre, de nem találtak semmit, ami bűncselekmény elkövetésére utalna.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos 2010-óta folyamatosan tett bejelentést a rendőrségre személyesen és telefonon keresztül is. A bejelentések arra utaltak, hogy a panaszos által lakott ingatlan padlásterében a panaszos édesapja és büntársai erőszakosan közöszlnek gyermekkorú személyekkel, akiket többször meg is öltek. A bejelentések hatására többször is megjelentek a rendőrök az elkövetés helyszínén, de ott egyszer sem találtak bűncselekmény elkövetésére utaló nyomokat, így nem is indítottak nyomozást az eljárásban. A rendőrség által, a Testület rendelkezésére bocsátott rendőri jelentések szerint a legtöbbször a panaszos édesanyja tartózkodott otthon, amikor a rendőrök kiérkeztek a panaszos által megtett telefonos bejelentések hatására a helyszínre. Ekkor a panaszos édesanyja elmondta, hogy a fiának képzelgéseai vannak, a volt férje több éve külön költözött tőlük és csak akkor jelenik meg az ingatlan területén, amikor a gyermektartást viszi nekik. Miután a rendőrök meghallgatták a panaszos édesanyját, a helyszínt is megvizsgálták, ahol nem találtak egyszer sem semmiféle bűncselekményből származó nyomot, megnézték a padlásteret is, amely úgy

van kialakítva, hogy az a fizika törvényei szerint képtelen egy felnőtt férfi megtartására, így lehetetlen az, hogy egyszerre több személy, egy időben tartózkodjon ott, hiszen a padlás a súlyterhelés hatására beszakadt volna, hiszen az gipszkartonból készült. Emellett oda feljutni is lehetetlen, hiszen csakis létrával lehetne oda feljutni, de a házban csak egy négy fokú, könnyű szerkezetes alumínium létra található, amely túl alacsony ahhoz, hogy arról fel lehessen a padlásra jutni. Emellett a rendőrség kiértékelte a panaszos által készített hangfelvételeket is, amelyből semmiféle bűncselekmény elkövetésére vonatkozó adat, tény, körülmény nem volt megállapítható. Időközben a panaszost pszichiátriai kezeléseknél is alávetették és betegnek nyilvánították, amelynek következtében folyamatos gyógyszeres kezelést igényel. A panaszos súlyos depresszióban szenved, epizód pszichotikus tünetekkel, rendszeresen hallucinál és amennyiben a beállított gyógyszereit nem szedi, kontroll vizsgálatokra nem jár, úgy a panaszai ismételten erősödnek és újra hallja azokat a hangokat, amelyek nem hagyják őt aludni és amelyek a fentebb meghatározott bűncselekmény elkövetésére utalnak.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Jelen rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdése egészíti ki azzal, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

A panaszos és a rendőrség által elmondottak szinte valamennyi ponton megegyeznek, egyedül abban nem, hogy a panaszos azt állítja, hogy a rendőrség nem fogantatott semmilyen érdemi intézkedést. A panaszos sérelmezi, hogy nem derítették fel a bejelentés hatására a helyszínt, de azt nem vitatja, hogy a rendőrség egyszer sem jelent volna meg a helyszínen. A panaszos lényegében azt kifogásolja, hogy a rendőrség nem fogta még el az elkövetőket, amelyet a Testület a fentebb meghatározottak alapján, hatáskör hiányában nem vizsgálhat. Ezen kívül azonban a két beadvány összecseng a bejelentés (telefonon és személyesen megtett) tartalma vonatkozásában és abban is, hogy a bejelentések hatására a rendőrség megjelent a helyszínen.

Erre tekintettel a Testület véleménye szerint a rendőröket nem terheli mulasztás a bejelentések nem kivizsgálása kapcsán, hiszen a panaszos saját maga is, beadványában elmondta, hogy a rendőrök megjelentek a bejelentések helyszínen. A rendőrség, amikor kiért a helyszínre meghallgatta a helyszínen tartózkodókat: ez többször a panaszos édesanyja volt, sőt volt, amikor a panaszos is otthon tartózkodott, így mint bejelentőt is meghallgatták, amikor otthon volt, majd a lakásba bemenne bűncselekmény elkövetésére utaló nyomokat kerestek a rendőrök. A panaszos ezt sem vitatta, sőt a beadványában el is mondta, hogy őt és édesanyját is meghallgatták a rendőrök, és még azt is elmondta, hogy az édesanyja szerinte

mivel fél a rendőrségtől nem meri elmondani az igazat az édesapja által elkövetett bűncselekményekről.

A Testület álláspontja szerint a rendőrség eleget tett intézkedési kötelezettségének, amelyet a telefonos és személyesen megtett bejelentések keletkeztettek az oldalán, így azok alapján mentek ki a helyszínre és győződtek meg a bejelentések valóságtartalmáról. A fentiekben kifejtettek szerint a Testület megítélése szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga a rendőrség mulasztására vonatkozó kifogása kapcsán.

V.

A Testület a lefolytatott vizsgálatban megállapította, hogy a panaszos által személyesen és telefonon megtett bejelentések a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztettek, amelynek a rendőrök eleget tettek, hiszen a helyszínen megjelentek minden egyes esetben, meghallgatták az ott tartózkodókat, megismerlést a helyszínt, azonban bűncselekmény elkövetésére vonatkozó tény, adatot, körülményt nem találtak. Erre tekintettel a Testület megítélése szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, hiszen a rendőrség nem követett el mulasztást.

A Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2014. november 20.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

A Testület az állásfoglalását az alábbi dokumentumok alapján hozta:

- 2014. szeptember 3-án előterjesztett panaszbeadvány (3 oldal),
- 2014. szeptember 29-én kelt rendőr-főkapitányi átirat (2 oldal),
- 2014. szeptember 26-án kelt jelentés (2 oldal),
- 2011. február 3-ai zárójelentések (2 + 2 oldal),
- 2014. szeptember 25-ei rendőrkapitányi átirat (1 oldal),
- 2014. szeptember 23-ai rendőrkapitányi átirat (2 oldal),
- 2010. szeptember 10-én rögzített hivatalos feljegyzés (1 oldal),
- 2010. szeptember 10-ei rendőri jelentés (1 oldal),

- 2010. december 21-ei jelentés napi tevékenységről (2 oldal),
- 2014. június 12-ei rendőri jelentés (1 oldal),
- 2014. április 14-ei rendőri jelentés (1 oldal),
- 2014. szeptember 2-ai határozat nyomozás megszüntetéséről (1 oldal).

Az állásfoglalást kapják:

panaszos

N. Z. r. ezredes,
Rendőrkapitányság vezetője

Iráttár

FÜGGETLEN RENDESZETI PANASZTESTÜLET